

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SPLAIUL INDEPENDENȚEI NR.5, SECTOR 4
BUCUREȘTI, COD POSTAL 050091
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE ARTE BUCUREȘTI	
REGISTRATURĂ	
INTRARE	Nr. 1745
IESIRE	
Ziua 09	Luna 09 Anul 2025

Destinatar:
UNIVERSITATEA NAȚIONALĂ DE
ARTE DIN BUCUREȘTI
sector 1, București, STR. GENERAL
CONSTANTIN BUDISTEANU, nr. 19

DOSARUL NR. 33120/3/2023
Materia: Litigii de muncă
Stadiul procesual al dosarului: Apel
Obiectul dosarului: anulare act
Complet: s7 c.20a as-lm

**COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ**
NR. 1911/2025 DIN DATA DE 14 Mai 2025

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 1911/2025, pronunțată la data de 14 Mai 2025, de către CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE.

L.S. PRESEDINTE
(stampila)

Semnătuța greș/er,

I.B. 03.09.2025 10:52:50, nr. comunicare: 1 din 2

Dosar nr.33120/3/2023

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE
DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Decizia civilă nr.1911/2025
Ședința publică din data de 14.V.2025
Curtea constituită din:
Președinte:
Judecător:
Grefier:

Pe rol, pronunțarea asupra apelului formulat de **apelanta-pârâtă Universitatea Națională de Arte din București** împotriva **Sentinței civile nr.4876/25.VI.2024 a Tribunalului București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, din Dosarul nr.33120/3/2023**, în contradictoriu cu **intimatul-reclamant Paleologu Ciprian**, cauza având ca obiect „anulare act”.

Dezbaterile asupra apelului au avut loc în ședința publică din data de **16.IV.2025**, fiind consemnate, separat, în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din această decizie civilă, iar Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea, consecutiv, la datele de **30.IV.2025** și de **14.V.2025** când, în aceeași compunere, a pronunțat următoarea hotărâre:

C U R T E A,

Deliberând asupra apelului, constată următoarele:

Prin **Sentința civilă nr.4876/25.VI.2024, din Dosarul nr. 33120/3/2023, Tribunalul București-Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale** a admis acțiunea modificată privind pe reclamantul Paleologu Ciprian în contradictoriu cu pârâta Universitatea Națională de Arte din București, și, ca atare:

a anulat răspunsul pârâtei nr.8404/17.X.2023 la contestația reclamantului împotriva fișei de evaluare nr.8151/9.X.2023,

a anulat, în parte, fișa de evaluare nr.8151/9.X.2023, în privința criteriilor de evaluare nr.1 și nr.5,

a obligat pârâta la refacerea fișei de evaluare profesională a reclamantului pe anul 2020 și la emiterea uneia noi, în care să nu mai țină cont de motivele în baza cărora acesta a fost depunctat la criteriile de evaluare nr.1 și nr.5,

a obligat pârâta la plata către reclamant a sumei de 1 leu, cu titlu de daune morale,

a obligat pârâta la publicarea pe site-ul propriu și într-un ziar de circulație națională, pe cheltuielile sa, a hotărârii pronunțate,

a respins, ca neîntemeiată, cererea reclamantului de obligare a pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru a pronunța această sentință prima instanță a reținut, în esență, următoarele:

Între reclamant și pârâtă se derulează relații de muncă în baza contractului individual de muncă încheiat și înregistrat în registrul general de evidență a salariaților sub nr.1078/3.III.2003, acesta ocupând postul de lector universitar.

Activitatea didactică a reclamantului, aferentă perioadei 1 ianuarie 2020 - 31 decembrie 2020, a fost supusă procesului anual de evaluare profesională, proces în urma căruia acesta a obținut punctajul total de 4,40 din punctajul maxim de 5,00. Motivul obținerii punctajului de 4,40 a constat în faptul că scorul acordat pentru primul criteriu, „cunoștințe și experiență în domeniul postului”, respectiv cel de-al cincilea criteriu, „incompatibilități și regimuri speciale”, a fost de 4/5, respectiv 3/5.

Reclamantul a formulat contestație împotriva Fișei de evaluare nr.1, care a fost adresată Rectorului UNArte, Prin răspunsul formulat, Rectorul a menținut punctajul acordat de Directorul de Departament, în justificarea punctajului precizând următoarele: depunctarea la criteriul 1 („Cunoștințe și expertiză în domeniul postului”) a fost motivată de faptul că reclamantul nu ar fi prezentat în formă fizică și semnat suportul de curs aferent anului universitar 2020 - 2021, în limita de timp impusă, acesta fiind și la acel moment la decanatul UNArte, motiv pentru care a fost acordat punctajul 4/5; depunctarea la criteriul 5 („Incompatibilități și regimuri speciale”) a fost motivată de faptul că reclamantul ar fi convocat o ședință a membrilor de departament, fără a avea calitatea de acționa în acest sens și fără a respecta procedurile prevăzute în regulamente, motiv pentru care a fost acordat punctajul 3/5.

În data de 25.I.2021, reclamantul a formulat o a doua contestație față de evaluarea profesională, adresată, de această dată, Consiliului de Administrație al UNArte, conform dispozițiilor Regulamentului Intern aplicabil. Consiliul de Administrație a menținut punctajul acordat.

Reclamantul a formulat o cerere de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Tribunalului București, prin care a contestat modalitatea în care UNArte a procedat la efectuarea evaluării performanțelor profesionale individuale pentru anul 2020 - 2021. Prin Sentința civilă nr.8068/18.XI.2021, din Dosarul nr.7043/3/2021, Tribunalul București a respins, ca neîntemeiată, acțiunea formulată de reclamant.

Prin Decizia nr.961/14.II.2023, din Dosarul nr.7043/3/2021, Curtea de Apel București a admis apelul formulat de reclamant, a schimbat, în tot, sentința pronunțată de Tribunalul București și, pe cale de consecință, a admis contestația formulată de reclamant împotriva Fișei de Evaluare nr.1, motiv pentru care aceasta **a fost anulată cu privire la criteriile de evaluare nr.1 și nr.5**. De asemenea, în limita anulării, instanța de apel a obligat UNArte la **emiterea unei noi fișe de evaluare pentru anul 2020**.

În executarea respectivei hotărâri judecătorești, pârâta a refăcut evaluarea profesională a reclamantului pentru anul 2020, procedură în cadrul căreia a acordat, la criteriile de evaluare nr. 1 și nr.5, respectiv „cunoștințe și experiență în domeniul postului” și „incompatibilități și regimuri speciale”, aceleași punctaje, de 4/5, respectiv 3/5.

Instanța de fond a reținut că acest aspect reiese atât din noua fișă de evaluare întocmită, cât și din întâmpinare, unde pârâta a recunoscut și, mai mult, a arătat, în mod expres, că **respectiv punctajele sunt acordate în același circumstanțe și pentru aceleași motive** ca cele reținute în procedura de evaluare profesională care fusese deja constatată ca fiind nulă în Dosarul nr.7043/3/2021.

Suplimentar, Tribunalul a reținut că pârâta a arătat în întâmpinare că **nu este dispusă să accepte raționamentul instanței** care s-a pronunțat în Dosarul nr.7043/3/2021, că în opinia sa, **considerentele hotărârii instanței pot fi ignorate în noua procedură de evaluare** și că instanța **nu a obligat UNArte să refacă evaluarea profesională** fără a ține cont de temeiurile de fond ale calificativelor acordate și nici nu a dispus acordarea altor calificative decât cele stabilite de evaluator.

Față de susținerile părților exprimate prin cererea de chemare în judecată și prin întâmpinare referitoare la efectele autorității de lucru judecat ale Deciziei nr.961/14.II.2023 a Curții de Apel București, din Dosarul nr.7043/3/2021, Tribunalul a constatat că pârâta a

procedat nelegal atunci când a refăcut evaluarea profesională a reclamantului pentru anul 2020, acordând aceleași punctaje și pentru aceleași motive la criteriile de evaluare nr. 1 și 5 respectiv „cunoștințe și experiență în domeniul postului”, și „incompatibilități și regimuri speciale”.

Pentru a aprecia astfel, instanța de fond a avut în vedere dispozițiile art.430, alin.2, Cod de procedură civilă, potrivit căroră „autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă”.

În concret, a reținut că prin Decizia Curții de Apel București, între părți au fost dezlegate, cu autoritate de lucru judecat (efectul pozitiv-puterea de lucru judecat), următoarele chestiuni litigioase: noua evaluare și emiterea unei noi fișe de evaluare trebuiau realizate în temeiul dispozițiilor Legii nr.1/2011 a educației naționale; în noua fișă de evaluare, UNArte nu era în drept să depuncteze pe reclamant pentru incompatibilități sau abateri disciplinare decât dacă acestea fuseseră anterior constatate de către Comisia de Etică universitară/Comisiile de cercetare disciplinare; pretinsa faptă de a fi forțat convocarea unei ședințe de departament nu poate constitui temeiul unei depuneri a reclamantului la criteriul nr.5.

Așadar, a reținut că aceste aspecte se impuneau a fi avute în vedere de angajator, **cu caracter obligatoriu**, decurgând din forța juridică a hotărârii judecătorești, la întocmirea noii fișe de evaluare a salariatului pentru anul 2020.

A reținut totodată că pârâta interpretează, în mod eronat, noțiunea de autoritate de lucru judecat, sub aspectul pozitiv al acesteia-puterea de lucru judecat, invocând-o pe cea rezultată din hotărâri judecătorești pronunțate în litigii cu alți salariați, în condițiile în care instanța de judecată este ținută, în condițiile art.430, Cod de procedură civilă, de chestiunile litigioase tranșate anterior într-un litigiu dintre aceleași părți.

Văzând aceste considerente, Tribunalul a reținut conduita nelegală a pârâtei care, la refacerea fișei de evaluare profesională a reclamantului pe anul 2020, a eludat complet considerentele Deciziei nr.961/14.II.2023 a Curții de Apel București, din Dosarul nr.7043/3/2021.

În consecință, a apreciat că se impune anularea răspunsului pârâtei nr.8404/17.X.2023 la contestația reclamantului împotriva fișei de evaluare nr.8151/9.X.2023 și anularea, în parte, a fișei de evaluare nr.8151/9.X.2023, în privința criteriilor de evaluare nr.1 și nr.5, precum și obligarea pârâtei la refacerea fișei de evaluare profesională a reclamantului pe anul 2020 și la emiterea unei noi, în care să nu mai țină cont de motivele în baza cărora acesta a fost depunctat la criteriile de evaluare nr.1 și nr.5.

Dat fiind faptul că a reținut deja încălcarea autorității de lucru judecat, a considerat că analizarea celorlalte motive invocate de reclamant în susținerea pretențiilor sale este de prisos.

În privința despăgubirilor morale solicitate de reclamant, Tribunalul a reținut că, potrivit art.253, alin.1 din Codul muncii coroborat cu prevederile Codului civil, prejudiciul nepatrimonial poate fi reparat în condițiile art.1.391 din Codul civil, potrivit căruia: „în caz de vătămare a integrității corporale sau a sănătății, poate fi acordată și o despăgubire pentru restrângerea posibilităților de viață familială și socială”. Astfel, a reținut că acele condiții cumulative pentru acordarea unei sume cu titlu de daune morale sunt: existența unei vătămări a integrității corporale sau a sănătății; restrângerea posibilităților de viață familială/socială. În plus, fiind o formă de răspundere civilă contractuală (potrivit normei speciale, derogatorii, de la art.253 din Codul muncii), a reținut că la acestea se adaugă condițiile generale pentru antrenarea răspunderii patrimoniale a angajatorului: existența unei fapte ilicite, săvârșite cu vinovăție, care să provoace un prejudiciu, iar între faptă ilicită și prejudiciu să existe o legătură de cauzalitate. A precizat că deși în litigiile de muncă sarcina probei revine angajatorului, conform art.272 din Codul muncii, acesta nu poate fi obligat la dovedirea unui

fapt negativ, și anume că nu se face vinovat de producerea vreunui prejudiciu moral salariatului. Astfel, instanța de fond a apreciat că în dovedirea prejudiciului moral, reclamantul avea sarcina probei pentru îndeplinirea tuturor condițiilor anterior enumerate.

În concret, Tribunalul a constatat că restrângerea posibilităților de viață sociale se concretizează prin afectarea imaginii profesionale a salariatului reclamant, cu atât mai mult cu cât acesta își desfășoară activitatea într-un mediu elitist, mediul universitar. În viziunea instanței, un cadru universitar constituie un model, un formator, astfel că prestigiul său profesional trebuie să atingă cele mai înalte cote.

Or, a apreciat că întreaga conduită a pârâtei, care, inițial, i-a afectat imaginea profesională a reclamantului, printr-o evaluare profesională nelegală, urmată de o a doua evaluare viciată, pe fondul nesocotirii sfidătoare a unei hotărâri judecătorești definitive, este de natură a afecta grav și greu remediabil imaginea, demnitatea și onoarea cadrului universitar. Având în vedere dreptul subiectiv invocat de parte (dreptul la muncă), analizând și principiile fundamentale ale Codului muncii, printre care se regăsesc și cele ale consensualității, bunei-credințe și respectarea demnității salariatului, Tribunalul a reținut că acesta a fost încălcat.

A apreciat astfel ca justificată sancționarea conduitei nelegale a pârâtei, prin obligarea acesteia la plata unor despăgubiri morale în cuantum de 1 leu și prin obligarea acesteia la publicarea pe site-ul propriu și într-un ziar de circulație națională, pe cheltuiala sa, a hotărârii judecătorești.

Pe de altă parte, a respins, ca neîntemeiată, cererea reclamantului de obligare a pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, în lipsa dovezilor de efectuare a acestora.

Împotriva acestei hotărâri, a declarat apel motivat, în termen legal, apelanta-pârâtă Universitatea Națională de Arte din București, solicitând admiterea apelului, schimbarea, în tot, a sentinței civile și, în urma judecării fondului, respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

În motivarea apelului, a invocat, în esență, următoarele **motive de nelegalitate și netemeinicie** a sentinței civile:

În primul rând, a solicitat să se constate **efectul pozitiv al lucrului judecat** raportat la considerentele reținute de Curtea de Apel București, în **două decizii anterioare** privind aceeași procedură de evaluare, din același an, pentru aceleași motive, dar desfășurată **față de două colege ale intimatului-reclamant**, prin care s-a stabilit, definitiv, că procedura de evaluare profesională a cadrelor didactice la care se raportează verificarea legalității procedurii este cea stabilită de Legea nr.153/2017 și de art.109-art.114 din Regulamentul intern al UNArte, reținându-se că instanța nu se poate substitui angajatorului în aprecierea pe care acesta o realizează asupra performanțelor profesionale ale salariaților, ci verifică doar respectarea legalității în desfășurarea procedurii propriu-zise de evaluare (Decizia nr.893/15.II.2022 a Curții de Apel București și Sentința civilă nr.7433/2.XI.2021 a Tribunalului București, menținută prin Decizia nr.4308/5.VII.2022 a Curții de Apel București). Ca argument, a invocat dispozițiile art.431, alin.2, Cod de procedură civilă, potrivit cărora nu este necesară tripla identitate de părți, obiect și cauză, ci este suficient ca în judecata ulterioară să fie adusă în discuție o problemă litigioasă care să aibă legătură cu ce s-a soluționat anterior.

Mai apoi, a invocat **inexistența autorității de lucru judecat raportat la Decizia civilă nr.961/14.II.2023 a Curții de Apel București**, apreciind, în primul rând, că această decizie civilă este în contradicție cu considerentele deciziilor civile anterioare ale aceleiași curți de apel, la care a făcut referire.

A precizat apoi că textul art.430, alin.2, teza a II-a, Cod de procedură civilă are în vedere considerentele prin care s-a soluționat o chestiune litigioasă, adică cele aflate în

legătură cu obiectul cauzei dedusă judecării, or, obiectul cauzei deduse judecării care s-a finalizat prin Decizia nr.961/2023 l-a reprezentat rezultatul și procedura evaluării performanțelor profesionale individuale, și nicidecum aplicarea unor sancțiuni disciplinare sau de natură etică.

A solicitat să se observe că instanța de fond a reținut ca motiv exclusiv pentru admiterea cererii de chemare în judecată, existența autorității de lucru judecat, raportat la Decizia civilă nr.961/2023 a Curții de Apel București, deși **dispozitivul acestei decizii**, contrar celor reținute de prima instanță, **obliga UNArte la refacerea Fișei de evaluare a performanțelor profesionale din anul 2021**, pentru aspecte de nelegalitate a procedurii desfășurate, **fără a dispune că angajatorul**, în acest demers, **să nu țină cont de motivele pentru care a evaluat salariatul cu anumite note la criteriile nr.1 și nr.5 din fișa de evaluare și nici să acorde alte calificative decât cele stabilite de evaluatori**.

De altfel, a precizat că dacă ar fi impus angajatorului revenirea asupra notelor acordate, instanța de apel avea obligația să menționeze acest lucru în dispozitiv, mai ales că a fost chiar cererea contestatorului sau contestatorul însuși ar fi avut posibilitatea de a solicita completarea dispozitivului deciziei de apel, în sensul dorit sau considerat potrivit, demers pe care acesta nu l-a întreprins.

De asemenea, a invocat faptul că în cauză nu se poate vorbi de autoritate de lucru judecat inclusiv din perspectiva faptului că dosarul are ca obiect **anularea unei alte fișe de evaluare** decât cea la care s-a referit Decizia nr.961/2023, neexistând, deci, identitatea de părți, obiect și cauză juridică.

Totodată, a susținut, contrar celor reținute de prima instanță, că nu este incidentă autoritatea de lucru judecat, raportat la Decizia nr.961/2023, tocmai date fiind dispozițiile art.430, alin.2, Cod de procedură civilă și faptul că dispozitivul deciziei se sprijină exclusiv pe considerentele care privesc nerespectarea normelor procedurale proprii ale procesului de evaluare profesională care s-a desfășurat în cadrul UNArte, neputând un astfel de dispozitiv să aibă ca fundament considerente străine de obiectul dosarului și care ar viza necesitatea parcurgerii, preliminar evaluării, a unor proceduri sancționatorii străine de procedura evaluării profesionale, astfel cum este aceasta prevăzută în **Legea nr.153/2007** și în **normele interne** ale angajatorului.

A solicitat să se observe cât instanța de apel, deși a trecut în revistă, în considerente, și alte posibile motive pentru care evaluarea profesională ar fi putut fi considerată nelegală, printre care inclusiv cele privind faptul că procedura de evaluare ar fi trebuit să aibă loc în temeiul art.303 din Legea nr.1/2011 a educației naționale, nu le-a reținut pe acestea ca fiind cele care pot conduce la anularea fișei (dat fiind că reclamantul nu s-a raportat în contestația sa la alte proceduri sancționatorii, ci exclusiv la procedura urmată de angajator), ci pe acele motive care au afectat evaluarea din perspectiva strictă a nerespectării normelor de procedură stabilite de angajator în art.109-art.114 din Regulamentul intern.

De altfel, a învederat că Legea nr.1/2011 a educației naționale, la care s-a raportat Decizia nr.961/14.II.2023, nu este de natură a fundamenta nelegalitatea evaluării profesionale desfășurate, dat fiind că această lege nu reglementează expres anumite criterii și o anumită procedură de evaluare profesională, permițând universităților să adopte propria procedură și criterii de evaluare, ceea ce apelanta UNArte a și făcut prin normele sale interne, mai exact prin art.109-art.114 din Regulamentul intern.

A mai explicat că în stabilirea procedurii de evaluare și a criteriilor specifice cadrelor didactice, universitatea s-a raportat la legea salarizării, nu ca ignorare sau nerespectare a art.303 din Legea nr.1/2011, ci în acord și cu acest articol.

De asemenea, a precizat că Legea educației naționale nu intră în contradicție cu Legea nr.153/2017 a salarizării personalului plătit din fonduri publice, care a fundamentat, legal,

alături de Legea educației naționale, evaluarea întreprinsă de apelantă, Legea nr.153/2017 reprezentând, de fapt, legea specială față de Legea educației naționale.

Cu alte cuvinte, a susținut că evaluarea performanțelor profesionale realizată de UNArte este legitim întemeiată pe normele sale interne, prin care a conceput o serie de criterii de evaluare a performanțelor profesionale a cadrelor didactice și a reglementat o procedură a evaluării acestor performanțe, atâta timp cât acestea nu încalcă nici Legea nr.153/2017 (art.8 și art.31, alin.7), dar nici vreo dispoziție a Legii educației naționale, indiferent la ce act normativ s-ar raporta, fie Legea educației naționale, fie Legea nr.153/2017.

Mai departe, a învederat că dacă **s-ar aprecia că ar fi incidentă puterea de lucru judecat**, și nu autoritatea de lucru judecat, nefiind vorba despre o prezumție absolută, ci despre o **prezumție relativă**, aceasta **poate fi răsturnată** cu ocazia noii cercetări judecătorești, dacă probatoriul administrat conduce spre această finalitate.

O altă nelegalitate pe care apelanta-pârâtă a invocat-o, pornind tot de la obligația respectării Deciziei nr.961/2023, constă în reținerea că **UNArte nu ar fi fost în drept să depună pe reclamant pentru „incompatibilități sau abateri disciplinare” decât dacă acestea fuseseră constatate anterior de Comisia de etică/Comisiile de cercetare disciplinară**, deși procedura supusă verificării judecătorești este cea de evaluare a performanțelor profesionale ale cadrelor didactice, procedură bazată pe Legea nr.1/2011 a educației naționale, pe Legea nr.153/2017 a salarizării personalului plătit din fonduri publice și pe dispozițiile art.109-art.114 din Regulamentul intern al UNArte.

De asemenea, a invocat că prima instanță, deși a analizat Decizia nr.961/2023 în detaliu, considerând-o ca având autoritate de lucru judecat, nu a remarcat că această decizie nu conține **nicio motivare** pentru care angajatorul ar fi acordat nejustificat nota 4 la **criteriul nr.1**.

De altfel, a solicitat să se observe că UnArte are dreptul în evaluarea profesională să aprecieze dacă o întârziere de 3 luni în semnarea unor cursuri este sau nu o faptă care poate afecta performanța profesională a unui cadru didactic, deoarece criteriul 1 vizează reactualizarea cursurilor anuale, performanțe didactice, printre care elaborarea acestor cursuri. A explicat că deși materialele de curs au fost transmise în format electronic în termenul recomandat, nu au fost însă semnate și depuse la registratura UNArte cu semnătură, iar asumarea conținutului propriilor cursuri prin semnătură, precum și înregistrarea acestora în acord cu sarcinile stabilite de conducerea universității reprezintă standarde foarte importante, a căror neîndeplinire pot forma obiect al evaluării profesionale a unui cadru didactic. Cu atât mai mult, activitatea unui cadru didactic universitar în cadrul Departamentului Teorie și Cercetare, cum este cazul reclamantului, este esențial legată de materialele didactice necesare procesului de învățare teoretică, primul criteriu al evaluării referindu-se tocmai la această dimensiune a activității didactice.

De asemenea, a precizat că, la criteriul nr.5, pârâta are dreptul să scadă nota, pentru convocarea unei ședințe trecând peste ierarhia cadrelor didactice și ierarhia universității, respectarea legislației în vigoare și a regulamentelor interne. A explicat că nu a fost vorba despre dreptul la opinie și despre incompatibilități, ci a reprezentat o exteriorizare a unei nemulțumiri personale, prin mijloace extreme, care au încălcat nu doar principiile disciplinei universitare sau imperative ale unui comportament decent pentru un cadru didactic, ci și o încălcare a normelor de organizare și funcționare a activității departamentului.

În susținerea acestor argumente, a invocat atât art.40, litera. f din Codul muncii, care dă dreptul oricărui angajator să stabilească obiectivele de performanță individuală, precum și criteriile de evaluare a realizării acestora, cât și Legea nr.153/2017 și criteriile de evaluare și procedura acesteia reglementate în Regulamentul intern, care conferă angajatorului dreptul de a aplica măsurile legale care se impun potrivit obiectivelor, imperativelor, dimensiunilor specifice activității supuse controlului și supravegherii sale, sancționarea disciplinară fiind, de

asemenea, un drept al angajatorului, însă nicidecum o obligație și, în orice caz, nu una care să poată fi impusă, ca obligatorie, de o instanță judecătorească.

În aceeași ordine de idei, a subliniat că acordarea unor calificative pentru gradul de satisfacere a standardelor profesionale **nu este condiționată** legal de **parcursul unor proceduri sancționatorii de altă natură**, dovedirea contextului obiectiv care a atras depunerea persoanei evaluate fiind suficientă pentru formarea convingerii angajatorului, care are dreptul să aprecieze performanțele profesionale, potrivit propriilor criterii de evaluare și corespunzător propriilor exigente în acest sens. De aceea, a insistat că trimiterile din Decizia civilă nr.961/2023 la oportunitatea unor sancțiuni disciplinare sau de natură etică sunt total neavenite și țin de o depășire a atribuțiilor puterii judecătorești.

În concret, apelanta-pârâtă a învederat că, în refacerea evaluării în urma anulării parțiale prin Decizia civilă nr.961/2023 a Fișei de evaluare a performanțelor individuale ale reclamantului emisă în ianuarie 2021 și aferentă activității pe anul 2020, UNArte a ținut cont de criticile formulate de instanța de apel, referitoare la aspecte ale procedurii desfășurate, aspecte considerate în dezacord cu normativele interne ale universității privitoare la evaluarea performanțelor profesionale individuale.

A precizat astfel că nu a putut lua în considerare acele aprecieri ale instanței de apel care priveau sancțiuni de altă natură, reglementate de alte norme legale decât cele corespunzătoare procedurii desfășurate, deoarece acest lucru ar fi însemnat, de fapt, imposibilitatea refacerii Fișei de evaluare și, deci, a executării dispozitivului deciziei de apel, căci nu avea posibilitatea legală de a reface Fișa de evaluare prin sancționarea disciplinară sau din perspectivă etică a reclamantului, ca premise ale unei evaluări profesionale.

A explicat așadar că refacerea acestei Fișe de evaluare nu s-a putut realiza decât pe temeiul procedurii deja desfășurate, în temeiul dispozițiilor legale proprii acesteia, dar cu îndreptarea acelor fapte sau acte juridice pe care instanța de apel le-a reținut ca fiind neconforme, raportat la normele acelei proceduri, și anume: i) lipsa unui răspuns emis de Consiliul de administrație la contestația formulată de reclamant; ii) participarea rectorului, în calitate de evaluator, la adoptarea deciziei CA cu privire la justificarea și legalitatea evaluării; iii) succesiunea etapelor evaluării, apreciate de instanța de apel ca nefiind corespunzătoare succesiunii descrise în Regulamentul intern al UNArte.

Prezentând, cronologic, desfășurarea evaluării profesionale refăcute, a explicat așadar că a refăcut Fișa de evaluare, întocmai procedurii pusă în vedere de instanța de apel.

În continuare, apelanta-pârâtă a prezentat, pe larg, **motivele care au condus la notarea corespunzătoare criteriilor nr.1 și nr.5 ale Fișei de evaluare.**

Astfel, cu privire la **criteriul nr.1**, unde reclamantului i s-au acordat 4/5 puncte, în esență, apelanta-pârâtă a motivat reducerea notei pe motivul **întârzierii cu 3 luni în depunerea la registratura UNArte a cursurilor didactice semnate**. Drept justificare pentru calificativul acordat, a învederat importanța asumării, prin semnătură, a materialelor de curs, dar și atitudinea ulterioară a reclamantului față de respectarea acestei obligații, sens în care a făcut ample referiri la discuțiile pe care acesta le-a avut cu directorul de departament, precum și la scuzele invocate de acesta, care ascundeau, de fapt, prezența sa la acel moment la o expoziție personală.

Pe de altă parte, contrar celor afirmate de intimatul-reclamant, a susținut că nu a existat o încălcare a **principiului egalității de tratament** în evaluarea cadrelor didactice ale departamentului.

Prezentând, în detaliu, situația a trei cadre didactice, amintite de reclamant, anume lector univ. _____, lector univ. _____ și lector univ. _____ a argumentat că situația reclamantului este diferită, întrucât nu a transmis decanatului o justificare temeinică pentru întârzierea înregistrării cursurilor semnate și nici nu a cerut un alt

termen în acest sens și, mai mult, nu s-a străduit să îndeplinească această obligație nici ulterior datei inițiale fixate - 18 decembrie 2020.

În ceea ce privește situația lectorilor univ. și a învederat că acestea au fost, de asemenea, depunctate cu ocazia evaluării profesionale pentru nerespectarea termenelor privitoare la comunicarea și predarea semnată și înregistrată a cursurilor, nefiind, deci, tratate într-o manieră privilegiată.

În ceea ce privește termenele fixate unor cadre didactice pentru luna mai 2021, a precizat că acestea au fost acordate în vederea modificărilor de conținut ale suporturilor de curs deja depuse de cadrele didactice în prima etapă.

Referitor la **criteriul nr.5**, unde reclamantului i s-au acordat 4/5 puncte, în esență, apelanta-pârâtă a motivat reducerea notei pe motivul **încercării reclamantului de a forța convocarea unei ședințe de departament, trecând peste decizia conducerii Universității**. Drept justificare pentru calificativul acordat, a învederat că comportamentul reclamantului nu a avut legătură cu libertatea la opinie, ci a reprezentat exteriorizarea nemulțumirii personale față de modificarea statelor de funcții, care a avut ca scop crearea unei tulburări și a unei stări conflictuale în departament, sens în care a făcut o descriere amplă a împrejurărilor în care au avut loc faptele, cu detalii privind toate discuțiile și mesajele purtate pe această temă de intimatul-reclamant.

În final, referitor la afirmația reclamantului potrivit căruia doar acesta ar fi fost depunctat la calificativul nr.5 al fișei de evaluare, a precizat că pentru același comportament raportat la incidentul forțării ședinței de departament, alături și de alte aspecte personale, a fost depunctată și lector univ. astfel că, din nou, nu se susține aserțiunea acestuia cu privire la **încălcarea egalității de tratament**. În plus, a precizat că demersul de convocare a ședinței aparține doar reclamantului, nu și colegilor acestuia, astfel că situația de fapt este diferită în ceea ce-l privește pe reclamant față de colegii săi.

Pe de altă parte, și raportat la **acordarea despăgubirilor morale**, apelanta-pârâtă a susținut că **sentința atacată este nelegală** și se impune a fi modificată, întrucât textul normativ pe care reclamantul și-a întemeiat cererea, și anume **art.253 din Codul muncii**, are în vedere o **răspundere civilă contractuală a angajatorului**, răspundere care nu poate fi reținută în cauză, atât timp cât fapta apelantei, descrisă de reclamant, dar și reținută de prima instanță, este nerespectarea considerentelor unei decizii civile, nicidecum nerespectarea unor obligații de natură contractuală existentă între părțile contractului individual de muncă.

Referindu-se apoi strict la drepturile și obligațiile ce decurg din raportul de muncă, a susținut că **nu se poate defini ca faptă ilicită de natură contractuală cauzatoare de prejudicii, și nici măcar de natură delictuală**, exercitarea de către angajator a **prerogativei sale legale de evaluare** a performanțelor profesionale ale salariaților, în funcție de propriile motivații și standarde de evaluare, în condițiile în care motivațiile care justifică rezultatul acestor evaluări sunt obiectiv fundamentate și probate. Dimpotrivă, a argumentat că o astfel de faptă a angajatorului este o faptă licită, fiind săvârșită în executarea dispozițiilor legale care permit angajatorului desfășurarea unei proceduri de evaluare a performanțelor profesionale ale salariaților săi (art.40 din Codul muncii), dar și în executarea dispozitivului Deciziei nr.961/2023.

De asemenea, și dacă s-ar referi la **notele** acordate de angajator cu ocazia refacerii parțiale, în anul 2023, a Fișei de evaluare din anul 2020, a susținut că **nu se poate reține în sarcina să o faptă civilă ilicită de natură contractuală, dar nici delictuală**, instanța de judecată nereținând în dispozitiv ca fiind netemeinice motivele care au stat la baza calificativelor acordate în Fișa de evaluare, ci doar a sancționat apelanta pentru motive care țin de încălcarea normelor procedurale ale evaluării, iar, la criteriul nr.1, nici nu a oferit o minimă motivare.

Mai mult, a învederat că **nici** raportat la o eventuală **răspundere civilă delictuală**, nu există temei faptic pentru angajarea răspunderii în ceea ce o privește pe apelantă, dincolo de **inadmisibilitatea** unei astfel de răspunderi raportat la textul legal al **art.253 din Codul muncii**.

În final, a subliniat că **nu** se poate considera că UNArte a săvârșit o **faptă prejudiciabilă** împotriva salariațului prin emiterea unei noi fișe de evaluare, din moment ce acest demers are ca temei **un drept recunoscut de lege și confirmat de Curtea de Apel București**, prin considerentele care fundamentează **două decizii anterioare pronunțate în cauze similare**, menționate anterior.

Pe de altă parte, a susținut că instanța de fond, **în mod nelegal**, a coroborat dispozițiile art.253 din Codul muncii, care se referă la o **răspundere civilă contractuală** a angajatorului, cu dispozițiile art.1391 din Codul civil, care au în vedere o **răspundere civilă delictuală**, cele două tipuri de răspundere civilă neputând fi aplicate concomitent sau una în completarea alteia.

De asemenea, a susținut că instanța de fond a reținut, în mod total neîntemeiat, că emiterea de către UNArte a unei noi fișe de evaluare astfel cum cerea dispozitivul Deciziei nr.961/2023 ar reprezenta o **restrângere a posibilităților de viață socială** pentru intimatul-reclamant.

Totodată, a subliniat că nu este incidentă ipoteza de la **art.1391 din Codul civil**, care reglementează o răspundere civilă delictuală născută din **vătămarea integrității corporale sau a sănătății persoanei**, ci este vorba despre un act al angajatorului, de evaluare profesională a performanțelor salariațului, un act legitim, realizat ca expresia a dreptului angajatorului la aprecierea măsurii în care un salariat împlinește standardele de performanță profesională.

Ca urmare așadar a inexistenței unei fapte ilicite de natură contractuală săvârșită de angajatorul UNArte, dar nici a uneia de natură delictuală, a susținut că nu se poate reține **nici** existența **unui prejudiciu de natură morală** suferit de intimatul-reclamant ca urmare a refacerii Fișei de evaluare a performanțelor sale profesionale individuale.

A arătat, în acest sens, că dreptul angajatorului de a aprecia - în exercitarea prerogativei sale legale și contractuale de evaluator - măsura în care un salariat cadru didactic își atinge obiectivele profesionale și de a acorda calificative corespunzătoare acestei aprecieri nu este de natură să producă prejudicii de ordin moral, astfel cum au fost descrise acestea de intimatul-reclamant, anume o afectare a demnității sale, a dreptului său de a poseda un statut profesional, o umilire, etc., din moment ce de esența acestei prerogative a angajatorului este chiar dreptul său de a evalua/aprecia performanțele profesionale ale salariaților, nu în scopul umilirii acestora, ci pentru punctarea acelor neajunsuri ale activității profesionale care trebuie corectate.

A reiterat că acest drept nu a fost exercitat abuziv de către angajatorul Unarte, ci reducerea calificativelor la cele două criterii în discuție au fost motivate și probate, cauza depunând acesteora în procedura de evaluare aflându-se nu în voința arbitrară a angajatorului, ci în fapte ale salariațului, care au impietat serios asupra dimensiunii profesionale a activității sale de cadru didactic universitar.

În final, a solicitat să se observe și faptul că intimatul-reclamant nu a dovedit prejudiciile morale pe care afirmă că le-ar fi suportat ca urmare a pretinsului fapt ilicit (contractual sau delictual) săvârșit de angajator și pentru care a solicitat daune morale, or, pentru obligarea unei persoane (angajator sau nu) la suportarea unor daune materiale pentru prejudicii de natură morală nu este suficientă afirmarea acestora, ci probarea existenței lor.

Intimatul-reclamant a depus la dosar **întâmpinare**, prin care a solicitat respingerea apelului, ca neîntemeiat și menținerea, în tot, a soluției pronunțată de prima instanță, cu obligarea apelantei-pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

În primul rând, în combaterea motivelor de apel privind **inexistența autorității de lucru judecat** raportat la Decizia civilă nr.961/2023 a Curții de Apel București, din Dosarul nr.7043/3/2021, a arătat următoarele:

Sub un prim aspect, a precizat că efectul pozitiv al autorității de lucru judecat nu se raportează doar la dispozitivul Deciziei nr.961/2023, ci și la considerentele acesteia, aspect care rezultă, în mod expres, din cuprinsul prevederilor art.430, alin.2, Cod de procedură civilă, astfel că UNArte nu a fost obligată doar la refacerea procedurii de evaluare a competențelor individuale ale salariatului, ci la refacerea acestui proceduri având în vedere aspectele stabilite, cu titlu definitiv, în cuprinsul considerentelor.

De altfel, a solicitat să se observe că apelanta-pârâtă a prezentat, în mod trunchiat, considerentele instanței de fond, omițând exact pe cele esențiale, pe care instanța de fond le-a indicat, în mod corect, ca reprezentând chestiuni litigioase care au fost dezlegate prin Decizia nr.961/2023, și anume pe cele care stabilesc că: noua evaluare și emiterea unei noi fișe de evaluare trebuiau realizate în temeiul dispozițiilor Legii nr.1/2011 a educației naționale; în noua fișa de evaluare UNArte nu era în drept să depunete pe intimat pentru incompatibilități sau abateri disciplinare decât dacă acestea fuseseră anterior constatate de către Comisia de Etică universitară/Comisiile de cercetare disciplinare; pretinsa faptă de a fi forțat convocarea unei ședințe de departament nu poate fi temeiul unei depuneri a intimatului la criteriul nr.5,

A subliniat, contrar susținerilor apelatei-pârâte, că toate aceste considerente sunt obligatorii pentru UNArte, aceasta neputând să decidă, în mod arbitrar, care anume considerente ale instanței trebuie să fie respectate și care pot să fie încălcate, astfel cum a susținut prin cererea de apel, mai ales că Curtea de Apel București a indicat, în mod expres, în cuprinsul considerentelor cum anume trebuie să fie aplicată procedura de evaluare, astfel încât să fie legală.

A solicitat însă să se observe că UNArte nu a ținut cont de aceste precizări ale instanței de apel, continuând să susțină, chiar și la acest moment, că aspectele stabilite de Curtea de Apel nu trebuie să fie respectate în noua evaluare.

A subliniat astfel că UNArte a nesocotit cele statuate în Decizia Curții de Apel București și emis Fișa de evaluare nr.2 tot în temeiul dispozițiilor Legii nr.153/2017. A făcut precizarea că, într-adevăr, Curtea de Apel nu a anulat procedura de evaluare pentru motivul că aceasta nu s-a realizat în conformitate cu dispozițiile Legii nr.1/2011, însă aceasta dat fiindcă, în acel dosar, nu a fost invocată o atare cauză de nulitate, împrejurare care însă nu poate atenua autoritatea de lucru judecat a considerentelor decizorii din decizia de apel.

În acest sens, a mai solicitat să se observe că procedura de evaluare supusă analizei nu are la bază Legea nr.1/2011 a educației naționale, cum, în mod neîntemeiat, a susținut apelanta-pârâtă, în cuprinsul răspunsului CA, UNArte precizând, în mod expres, că evaluarea intimatului s-a desfășurat în temeiul dispozițiilor Legii cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale Regulamentului Intern al UNArte, cap. XIV - Criterii și Proceduri de evaluare. Mai mult, a solicitat să se observe că acest lucru rezultă inclusiv din cele cinci criterii de evaluare profesională din Fișa de evaluare nr.2, care se suprapun cu cele reglementate de dispozițiile art.8, alin.1, lit. a, b, c, f și g din Legea nr.153/2017.

Pe cale de consecință, a susținut că procedura de evaluare, finalizată cu emiterea unei noi fișe de evaluare, este nelegală, întrucât ar fi trebuit realizată în conformitate cu dispozițiile Legii nr.1/2011 a educației naționale, care se aplică nu doar prioritar și derogator, dar și obligatoriu, în temeiul deciziei Curții de Apel București, mai ales că nu există o metodologie

aprobată și aplicată de senatul UNArte, iar evaluarea nu a avut la bază și punctul de vedere al studenților, astfel cum stabilește art.303, alin.1 și alin.2 din Legea nr.1/2011.

Tot legat de nelegalitatea procedurii de evaluare, a subliniat că rectorul UNArte face parte din Consiliul de Administrație care a soluționat contestația intimatului, astfel că abținerea sa de la analiza contestației și de la luarea deciziei cu privire la aceasta nu prezintă garanții suficiente privind lipsa unei influențe a rectorului asupra deciziei Consiliului de administrație.

Cât privește susținerile din cererea de apel în sensul că instanța de judecată trebuia să menționeze, expres, în dispozitiv dacă aprecia că se justifică revenirea asupra notelor acordate, a susținut caracterul neîntemeiat, în raport cu dispozițiile art.430, alin.2, Cod de procedură civilă, care stabilesc, în mod expres, că autoritatea de lucru judecat se aplică inclusiv în cazul considerentelor. De altfel, a explicat, în această privință, că a solicitat, în mod expres, instanței de judecată ca dispozitivul să conțină o referire expresă la criteriile nr.1 și nr.5 doar ca rezultat al atitudinii UNArte, care refuză să accepte nelegalitatea vădită a procedurii de evaluare și a motivelor pentru care intimatul a fost depunctat în cadrul celor două evaluări.

Sub un al doilea aspect, a precizat faptul că sentința apelată este temeinică și sub aspectul obligării UNArte la refacerea evaluării profesionale a intimatului fără a ține cont de motivele pentru care intimatul a fost depunctat la **criteriile nr.1 și nr.5** ale fișei de evaluare. În acest sens, a învederat că, în cuprinsul Deciziei nr.961/2023, se indică faptul că, în noua fișă de evaluare, UNArte nu era în drept să depuncea pe intimat pentru incompatibilități sau abateri disciplinare decât dacă acestea fuseseră anterior constatate de către Comisia de Etică universitară/Comisiile de cercetare disciplinare.

Cu toate acestea, a precizat că faptele pentru care a fost depunctat la criteriile nr.1 și nr.5 se circumscriu unor posibile abateri disciplinare, astfel cum sunt acestea definite la art.247, alin.2 din Codul muncii, care nu au fost cercetate în cadrul vreunei Comisii de cercetare disciplinară prealabilă, așa cum a obligă, sub sancțiunea nulității absolute, dispozițiile art.251, alin.1 din Codul muncii.

De asemenea, a precizat că pretinsa faptă de a fi forțat convocarea unei ședințe de departament nu putea constitui temeiul unei depuneri a intimatului la criteriul nr.5, această interdicție fiind consemnată în decizia Curții de Apel București.

Ca atare, a concluzionat că depunerea sa la criteriile nr.1 și nr.5 pentru aceleași fapte reprezintă o încălcare a celor stabilite, cu titlu obligatoriu, prin Decizia nr.961/2023, care obligă UNArte la a reface evaluarea fără a avea în vedere faptele care nu au fost constatate ca reprezentând abateri disciplinare în cadrul unei proceduri anterioare evaluării și ținând cont de împrejurarea că fapta de a fi forțat convocarea unei ședințe de departament nu poate fi temeiul unei depuneri a intimatului la criteriul nr.5.

În plus, în ceea ce privește depunerea la criteriul nr.1, a făcut referire la nelegalitatea rezultată din încălcarea principiului egalității de tratament față de toți salariații și cel al bunei-credințe, principii reglementate prin art.3, alin.1 din Regulamentul intern al UNArte, precum și la netemeinicie, în contextul în care a transmis, în termen, în data de 15.XII.2020, suporturile de curs, în format electronic, precum și al pandemiei COVID- 19.

La fel, în ceea ce privește depunerea la criteriul nr.5, a punctat, în plus, caracterul nelegal, pe de o parte, întrucât UNArte lărgeste, în mod nepermis, sfera incompatibilităților și regimurilor speciale, iar, pe de altă parte, întrucât încalcă principiul libertății de gândire, dreptul la opinie și libertatea academică, precum și caracterul netemeinic, într-o societate nedemocratică și într-un cadru reglementat de Carta Universitară.

Sub un al treilea aspect, a susținut caracterul neîntemeiat al invocării **efectului pozitiv al lucrului judecat** reținut în cuprinsul unor hotărâri judecătorești pronunțate în dosare unde

intimatul nu a fost parte, întrucât nu este îndeplinită condiția identității de părți, reglementată de art.431, alin.1, Cod de procedură civilă.

De asemenea, a susținut caracterul neîntemeiat al susținerilor privind faptul că puterea de lucru judecat nu este decât o simplă prezumție, întrucât decizia instanței supreme, la care apelanta-pârâtă a făcut referire, se referă tocmai la o pluralitate de litigii care au în comun participarea unei singure părți și, mai mult, statuează tocmai contrariul acestor susțineri, respectiv că lucrul judecat nu este o simplă prezumție.

Nu în ultimul rând, a precizat că instanța de fond a reținut, în mod întemeiat, că sunt îndeplinite toate condițiile pentru **angajarea răspunderii contractuale** a apelantei-pârâte și obligarea acesteia la plata **daunelor morale** produse intimatului. A solicitat să se observe, contrar susținerilor apelantei-pârâte, că instanța de fond nu a procedat la aplicarea ambelor tipuri de răspundere, contractuală și delictuală, pentru admiterea cererii de chemare în judecată, ci a indicat, în mod expres, că UNArte trebuie să plătească despăgubirile în temeiul răspunderii contractuale,

A reiterat, în această privință, că fapta ilicită invocată prin cererea modificatoare și săvârșită de către apelanta-pârâtă este una contractuală, rezultată din raporturile de muncă dintre părți. Astfel, a precizat că evaluarea competențelor individuale ale intimatului se realizează în baza Contractului de muncă și a Regulamentului Intern al UNArte, sens în care prevederile Contractului de muncă se completează, în mod direct, cu cele ale Regulamentului intern, care prezintă procedura de evaluare a competențelor individuale ale personalului UNArte.

Prin urmare, a apreciat că încălcarea de către UNArte, în cadrul procedurii de evaluare a competențelor individuale ale salariatului, a drepturilor câștigate de către intimat, reprezintă o încălcare a raporturilor de muncă dintre părți. Mai mult, a subliniat că, potrivit art.39, alin.1, lit. e din Codul muncii, intimatul are dreptul la demnitate în muncă, care impune angajatorului obligația de a se abține de la orice act care ar putea aduce atingere demnității și onoarei salariatului, astfel că, prin nerespectarea, în cadrul procedurii de evaluare, a tuturor drepturilor recunoscute intimatului, UNArte a încălcat, în mod evident, dreptul la demnitate în muncă.

Astfel, a arătat că sentimentele de inechitate și umilință resimțite la momentul la care a fost efectuată prima evaluare a competențelor sale individuale pentru anul 2020 au fost amplificate ulterior de UNArte prin cea de-a doua evaluare asupra competențelor sale individuale pentru anul 2020.

În concluzie, față de atitudinea abuzivă a angajatorului, stresul la care este supus constant, lipsa de respect a UNArte față de drepturile sale și umilirea repetată a acestuia prin acțiuni deliberate ale angajatorului, a concluzionat că se justifică obligarea UNArte la plata unor daune morale, pe care le-a apreciat că având o valoare principială de un leu.

De asemenea, având în vedere încălcarea drepturilor sale nepatrimoniale, a apreciat că se justifică, în temeiul art.253, alin.3, lit. a din Codul muncii, inclusiv obligarea apelantei-pârâte la publicarea, pe site-ul propriu și într-un ziar de circulație națională, pe cheltuiala sa, a hotărârii judecătorești.

În apel **nu** au fost administrate probe noi.

Analizând apelul formulat, în raport cu actele și lucrările dosarului și în limitele prevederilor art.477-art.478, Cod de procedură civilă, Curtea reține că motivele de apel sunt nefondate.

Constată, mai întâi, că apelanta-pârâtă a reiterat apărările formulate la fond, aspectele invocate începând cu pagina nr.9 a cererii de apel fiind o reluare a susținerilor dezvoltate prin întâmpinarea formulată în cadrul judecății în primă instanță, care se referă, în esență, la următoarele aspecte: inexistența autorității de lucru judecat raportat la Decizia civilă

nr.961/2023 a Curții de Apel București, din Dosarul nr.7043/3/2021; caracterul legal și temeinic al procedurii de evaluare și notare a intimatului-reclamant; efectul pozitiv al lucrului judecat în raport cu hotărâri judecătorești anterioare ale Curții de Apel București; caracterul nelegal al angajării răspunderii apelantei-pârâte și obligării acesteia la plata de daune morale.

Față de argumentele invocate la fond în combaterea pretențiilor afirmate, reiterate ca motive apel, Curtea constată că raționamentul primei instanțe care fundamentează soluția de respingere a acțiunii este pe deplin valabil, urmând a fi însușit ca atare, corelativ cu formularea câtorva observații suplimentare, care întăresc și mai mult concluzia netemeinicii acțiunii dedusă judecății.

Chiar dacă instanța de fond a făcut referire la autoritatea de lucru judecat, reglementată de dispozițiile art.430, alin.2, Căd de procedură civilă, deși nu exista identitate de obiect între cele două dosare, întrucât priveau fișe de evaluare diferite, constată că, în realitate, și-a întemeiat raționamentul pe prezumția puterii de lucru judecat, apreciind, în mod corect, că aspectele tranșate în litigiul care a format obiectul Dosarului nr.7043/3/2021 se impun cu puterea lucrului judecat în această cauză.

În această ordine de idei, așa cum rezultă din simpla lectură a Deciziei civile nr.961/2023 a Curții de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, din Dosarul nr.7043/3/2021, reclamantul Paleologu Ciprian a solicitat constatarea netemeinicii motivelor în baza cărora a fost depunctat în cadrul evaluării profesionale aferentă anului 2020, astfel cum au fost expuse în Răspunsul nr.722/8.II.2021 emis de rectorul UNArte, precum și efectuarea de către angajator a reevaluării punctajului acordat, în sensul în care angajatorul nu va mai ține cont de motivele în baza cărora a fost depunctat la criteriul nr.1 și nr.5 de evaluare și va acorda punctajul în consecință.

Prin Decizia civilă nr.961/2023 a Curții de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, din Dosarul nr.7043/3/2021, s-a dispus admiterea contestației formulate de reclamant și anularea, în parte, a Fișei de evaluare pe anul 2020, în privința criteriului nr.1 și criteriului nr.5, fiind obligată pârâta la emiterea unei noi fișe de evaluare a reclamantului pentru anul 2020 în limita anulării.

Contrar susținerilor apelantei-pârâte, în considerentele deciziei civile, Curtea de Apel București a reținut, în mod clar, că evaluarea se face potrivit dispozițiilor din Legea nr.1/2011, care se aplică prioritar și derogator, mai precis dispozițiile art.303, care impun efectuarea evaluării în conformitate cu o metodologie aprobată și aplicată de senatul universității și care trebuie să cuprindă o evaluare din partea studenților, și că UNArte a făcut referire, în mod eronat, la dispozițiile art.8, alin.2 din Legea nr.153/2017 și ale art.31, alin.7 din același act normativ, în realitate criteriile la care fac referire aceste dispoziții legale fiind o preluarea a criteriilor de la art.8, alin.1 din Legea nr.153/2017, care se utilizează în ierarhizarea posturilor în vederea stabilirii salariilor de bază, iar nu reprezintă criterii de evaluare individuală. Având în vedere că reclamantul nu a contestat procedura de evaluare aplicată sub aspectul nerespectării dispozițiilor legale incidente, Curtea a precizat că nu poate anula evaluarea astfel efectuată, menționând însă, în mod expres, că procedura de evaluare nu a fost corectă.

S-a mai reținut că, în mod greșit, contestația formulată de reclamant împotriva fișei de evaluare nu a fost soluționată, răspunsul rectorului nefiind corespunzător, în condițiile în care dispozițiile art.114 din Regulamentul intern al UNArte prevăd soluționarea de către Consiliul de Administrație. De altfel, s-a mai reținut, deși fără a putea fi cenzurat în acest cadrul procesual, că procedura ridică semne de echitate și chiar de incompatibilitate în condițiile în care aceeași persoană, rectorul, este, în același timp, evaluator, dar participă și la verificarea corectitudinii evaluării realizate, din perspectiva calității sale de Președinte al Consiliului de Administrație.

Instanța de apel a concluzionat, astfel, că procedura evaluării reclamantului a fost viciată în ansamblul său.

Contrar susținerilor apelantei-pârâte, Curtea constată că instanța de apel a reținut, suplimentar, tocmai pentru că urmează să fie realizată o nouă evaluare a reclamantului, că evaluarea în privința criteriilor nr.1 și nr.5 nu presupune stabilirea sau constatarea, pe această cale, a unor fapte sau împrejurări ca reprezentând abateri de la normele de disciplină a muncii sau de la normele de etică nesancționate și neverificate de Comisia de etică universitară sau de către Comisiile de cercetare disciplinară, astfel cum a considerat, în mod eronat, pârâta. Mai constată, contrar susținerilor apelantei-pârâte, că decizia civilă este motivată în mod corespunzător, indicând, în mod expres, neregulile constatate în depunctarea reclamantului atât la criteriul nr.5, cât și la criteriul nr.1.

În plus, în ceea ce privește criteriul nr.5, a reținut că solicitarea reclamantului de a se lămuri o situație în cadrul unei ședințe de departament nu poate constitui în sine un motiv de depunctare la acest criteriu, care implică abateri serioase de la normele de etică și conduită, cât și constatarea acestora pe calea procedurii prevăzută de lege, mai ales că se pune în discuție dreptul la opinie, la libertatea de exprimare și la libertatea academică, care nu pot constitui motiv de depunctare a salariatului.

Pe de altă parte, în Dosarul nr.33120/3/2023, se contestă de către reclamant noua Fișă de evaluare profesională a reclamantului, refăcută de UNArte în executarea tocmai a Deciziei nr.961/2023 a Curții de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, din Dosarul nr.7043/3/2021, precum și răspunsul pârâtei nr.8404/17.X.2023 la contestația reclamantului împotriva acesteia.

Or, din conținutul fișei de evaluare și răspunsului respectiv, Curtea constată că reclamantul a primit, la aceleași criterii nr.1 și nr.5, aceleași punctaje, de 4/5, respectiv 3/5, în aceleași circumstanțe și pentru aceleași motive ca cele reținute în procedura de evaluare profesională care fusese deja constatată ca fiind nulă în Dosarul nr.7043/3/2021, același aspect reieșind inclusiv din motivele de apel, în care apelanta-pârâtă a recunoscut, expres, aceste împrejurări, apreciind însă că noua evaluare a fost realizată, în mod corect, potrivit Legii nr.153/2017 și Regulamentului intern, întrucât instanța de apel nu a dispus anularea acesteia pentru faptul că nu a fost realizată potrivit Legii nr.1/2022 a educației naționale și că UNArte are dreptul să ofere orice note apreciază în evaluarea efectuată, întrucât nu este incidentă autoritatea de lucru judecat a deciziei anterioare, cu atât mai mult cu cât instanța de apel nu a dispus refacerea evaluării fără a ține cont de temeiurile de fond ale calificativelor acordate și nici nu a dispus acordarea altor calificative decât cele stabilite de evaluator.

Rezultă astfel, cu puterea evidenței, că în Dosarul nr.33120/3/2023 se solicită constatarea neregularității procedurii de evaluare refăcută de UNArte, fiind reiterate întocmai motivele de neregularitate care au fost avute în vedere de instanța de apel când a constatat nulă prima procedură de evaluare a reclamantului, și anume: neregularitatea procedurii de evaluare refăcută de UNArte în temeiul Legii nr.153/2017 și Regulamentului intern, și nu al Legii nr.1/2011, ale cărei norme speciale care se aplică prioritar și derogator; imposibilitatea depunctării la criteriile nr.1 și nr.5 pentru fapte care constituie abateri de la normele de disciplină a muncii sau de la normele de etică, fără a fi analizate de Comisia de etică universitară sau de către Comisiile de cercetare disciplinară; solicitarea reclamantului de a se lămuri o situație în cadrul unei ședințe de departament nu poate constitui în sine un motiv de depunctare la criteriul nr.5.

În această ordine de idei, Curtea reamintește că potrivit dispozițiilor art.430, alin.1 și alin.2 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească care soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată. Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă.

Ca efect al lucrului judecat, art.431, alin.1 din Codul de procedură civilă, statuează în sensul că nimeni nu poate fi chemat în judecată de două ori în aceeași calitate, în temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect, iar alineatul 2 al aceluiași articol statuează în sensul că oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă.

Astfel, condiția de aplicare a autorității de lucru judecat presupune identitatea de acțiuni (părți, obiect și cauză juridică) care oprește repetarea judecării, iar puterea, prezumția de lucru judecat, impune consecvența în judecată, astfel că ceea ce s-a constatat și statuat printr-o hotărâre nu trebuie să fie contrazis printr-o altă hotărâre.

În speță, Curtea reține că, în mod corect, instanța de fond a ținut cont de dezlegarea deja dată asupra problemei de drept dedusă judecării, dându-se eficiență prezumției de lucru judecat, reținând că a mai fost odată dezlegată chestiunea litigioasă reiterată în cauză.

Contrar susținerilor apelantei-pârâte, Curtea constată că, într-adevăr, prin Decizia Curții de Apel București, între părți au fost dezlegate, cu putere de lucru judecat, următoarele chestiuni litigioase: noua evaluare și emiterea unei noi fișe de evaluare trebuiau realizate în temeiul dispozițiilor Legii nr.1/2011 a educației naționale; în noua fișă de evaluare, UNArte nu era în drept să depună pe reclamant pentru incompatibilități sau abateri disciplinare decât dacă acestea fuseseră anterior constatate de către Comisia de Etică universitară/Comisiile de cercetare disciplinare; pretinsa faptă de a fi forțat convocarea unei ședințe de departament nu poate constitui temeiul unei depuneri a reclamantului la criteriul nr.5.

De asemenea, contrar susținerilor apelantei-pârâte, prin decizia civilă anterioară, UNArte nu a fost obligată doar la refacerea procedurii de evaluare a competențelor individuale ale salariatului, ci la refacerea acestui proceduri având în vedere aspectele stabilite, cu titlu definitiv, în cuprinsul considerentelor, de altfel, chiar dispozitivul deciziei civile fiind în acest sens, și anume că obligă pârâta la emiterea unei noi fișe de evaluare a reclamantului pentru anul 2020 „în limita anulării”.

Curtea nu poate primi susținerile apelantei-pârâte în sensul că instanța de judecată trebuia să menționeze, expres, în dispozitiv dacă aprecia că se justifică revenirea asupra notelor acordate, tocmai având în vedere puterea de lucru judecat, care privește îndeosebi considerentele.

Așadar, în mod corect, a apreciat fondul că toate aceste considerente se impuneau a fi avute în vedere de apelanta-pârâtă, cu caracter obligatoriu, la întocmirea noii fișe de evaluare a salariatului pentru anul 2020, în virtutea forței juridice a hotărârii judecătorești, apelanta-pârâtă neputând să decidă, în mod arbitrar, care considerente trebuie să fie respectate și care pot să fie încălcate, astfel cum a susținut prin cererea de apel, mai ales că Curtea de Apel București a indicat, în mod expres, în cuprinsul considerentelor cum anume trebuie să fie aplicată procedura de evaluare astfel încât să fie legală.

În acord cu intimatul-reclamant, Curtea constată că UNArte nu doar că nu a ținut cont de aceste precizări ale instanței de apel, ci a continuat să susțină, chiar și la acest moment, în mod vădit nejustificat, că aspectele stabilite de curtea de apel nu trebuie să fie respectate în noua evaluare.

Astfel, contrar deciziei civile anterioare, UNArte a emis noua fișă de evaluare tot în temeiul dispozițiilor Legii nr.153/2017 și l-a depunat pe intimatul-reclamant la criteriile nr.1 și nr.5 pentru aceleași fapte care se circumscriu unor posibile abateri disciplinare, tot fără a fi cercetate în cadrul vreunei Comisii de cercetare disciplinară sau Comisii de etică universitară, iar, în privința criteriului nr.5, tot fără a ține cont că fapta de a fi forțat convocarea unei ședințe de departament nu putea constitui temeiul unei depuneri a intimatului, deși toate aceste interdicții au fost consemnate, expres, în decizia Curții de Apel București cu scopul de

a fi avute în vedere la noua evaluare, ceea ce conferă, într-adevăr, în mod evident, caracter nelegal noii proceduri refăcute de evaluare.

Pe de altă parte, Curtea reține că apelanta-pârâtă interpretează, în mod eronat, noțiunea de autoritate de lucru judecat, sub aspectul pozitiv al acesteia-puterea de lucru judecat, invocând-o pe cea rezultată din hotărâri judecătorești pronunțate în litigii cu alți salariați, în condițiile în care instanța de judecată este ținută, în condițiile art.431, alin.1, Cod de procedură civilă, doar de chestiunile litigioase tranșate anterior, în mod evident, într-un litigiu dintre aceleași părți. De altfel, în acord cu intimatul-reclamant, Curtea apreciază caracterul neîntemeiat al susținerilor din apel privind faptul că puterea de lucru judecat nu este decât o simplă prezumție, întrucât decizia instanței supreme menționată de apelanta-pârâtă se referă tocmai la o pluralitate de litigii care au în comun participarea aceleiași părți și, mai mult, statuează tocmai contrariul acestor susțineri, respectiv că lucrul judecat nu este o simplă prezumție.

Nu în ultimul rând, analizând ultimul motiv de apel, privind răspunderea apelantei-pârâte, Curtea reține, de asemenea, caracterul neîntemeiat, apreciind că instanța de fond a reținut, în mod întemeiat, că sunt îndeplinite toate condițiile pentru angajarea răspunderii contractuale a apelantei-pârâte și obligarea acesteia la plăta daunelor morale produse intimatului-reclamant.

Sub un prim aspect, Curtea constată, contrar susținerilor apelantei-pârâte, că instanța de fond nu a procedat la aplicarea ambelor tipuri de răspundere, contractuală și delictuală, pentru admiterea cererii de chemare în judecată, ci a indicat, în mod expres, că UNArte trebuie să plătească despăgubirile în temeiul răspunderii contractuale, potrivit normei speciale, derogatorii, de la art.253 din Codul muncii.

Apreciază, de asemenea, contrar apelantei-pârâte, că fapta ilicită săvârșită de către aceasta este contractuală, rezultată din raporturile de muncă dintre părți, și atrage, în mod evident, răspunderea contractuală. Evaluarea competențelor individuale ale salariatului se realizează în baza contractului individual de muncă, care se completează cu Regulamentul intern, unde este reglementată procedura de urmat, astfel că fapta în sine constă în încălcarea raporturilor de muncă dintre părți, prin efectuarea unei evaluări viciate, pe fondul nesocotirii sfidătoare a unei hotărâri judecătorești definitive.

În al doilea rând, cât privește dreptul intimatului-reclamant la daune morale, contrar apelantei-pârâte, apreciază că intimatul-reclamant a făcut pe deplin dovada faptului că lipsa de respect față de drepturile sale, cu atât mai mult cu cât au fost recunoscute printr-o hotărâre judecătorească definitivă, conduce la afectarea imaginii profesionale, demnității și onoarei salariatului reclamant, cadru didactic universitar, deci la restrângerea posibilităților de viață socială.

Față de aceste caracterul neîntemeiat al motivelor de apel, în temeiul art.480, alin.1, Cod de procedură civilă, Curtea va respinge apelul formulat, ca nefondat.

Pe de altă parte, va respine, ca neîntemeiată, cererea formulată de intimatul-reclamant de obligare a apelantei-pârâte la plata cheltuielilor de judecată, în lipsa dovezilor de efectuare a acestora.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge, ca nefondat, apelul formulat de apelanta-pârâtă Universitatea Națională de Arte din București, cod fiscal 4602033, cu sediul în Municipiul București, sta.General Constantin Budișteanu, nr.19, sector 1, împotriva Sentinței civile nr.4876/25.VI.2024 a

Tribunalului București-Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, din Dosarul nr.33120/3/2023, în contradictoriu cu intimatul-reclamant Paleologu Ciprian, CNP :

cu domiciliul în Municipiul București,

cu sediul procesual ales la :

, cu sediul în Municipiul București,

Respinge, ca neîntemeiată, cererea formulată de intimatul-reclamant de obligare a apelantei-pârâte la plata cheltuielilor de judecată.

Definitivă.

Pronunțată, astăzi, 14.V.2025, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red:A-N-G/22.VIII.2025

Conform cu originalul
GREFIER

Dosar nr.33120/3/2023

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE
DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Î N C H E I E R E
Ședința publică din data de 16.IV.2025
Curtea constituită din:
Președinte:
Judecător:
Grefier:

Pe rol, judecarea apelului formulat de **apelanta- pârâtă Universitatea Națională de Arte din București** împotriva **Sentinței civile nr.4876/25.VI.2024 a Tribunalului București - Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, din Dosarul nr.33120/3/2023**, în contradictoriu cu **intimatul-reclamant Paleologu Ciprian**, cauza având ca obiect „anulare act”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, răspund **apelanta-pârâtă Universitatea Națională de Arte din București**, prin apărător și **intimatul-reclamant Paleologu Ciprian**, prin apărător cu împuterniciri avocațiale la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, nefiind cereri de formulat, excepții de invocat sau probe de formulat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților în dezbaterea apelului.

Apelanta-pârâtă, prin apărător, învederează că prima instanță a admis acțiunea reclamantului, pornind de la considerentele unei decizii de apel, apreciind că există autoritate de lucru judecat, sub aspectul efectului pozitiv, în sensul că în noua evaluare profesională pe care urma să o desfășoare apelanta, ar fi trebuit să acorde alte note reclamantului.

Însă, solicită să se observe că, în decizia Curții de Apel, față de criteriul 1, nu se motivează, în niciun fel, caracterul nejustificat al notei, aceeași fiind situația și la criteriul nr.5.

Astfel, cu privire la nota acordată la criteriul 1, Curtea de Apel doar apreciază că aceste note, de la 1 și 5, nu ar fi trebuit acordate în această calificare profesională, deoarece ar fi trebuit să facă obiectul unor alte proceduri, de sancțiune disciplinară sau de etică, fără însă ca, pe fond, să facă vreo judecată asupra caracterului justificat sau nu al acestor note, pornind de la criteriile de valoare profesională pe care le-a avut în vedere apelanta.

Ori, solicită să se observe că UnArt are dreptul în evaluarea profesională să aprecieze dacă o întârziere de 3 luni în semnarea unor cursuri este sau nu o faptă care poate afecta performanța profesională a unui cadru didactic, deoarece criteriul 1 vizează reactualizarea cursurilor anuale, performanțe didactice, printre care elaborarea acestor cursuri.

De asemenea, consideră că, la criteriul nr.5, pârâta are dreptul să scadă nota, pentru convocarea unei ședințe trecând peste ierarhia cadrelor didactice și ierarhia universității, respectarea legislației în vigoare și a regulamentelor interne.

Critică, așadar, prima instanță, care doar a preluat considerentele instanței de apel, fără să facă o judecată proprie asupra caracterului justificat sau nu al acestor note, apreciind că este incidentă autoritatea de lucru judecat sub aspectul efectului pozitiv, pe care apelanta nu a respectat-o și a acordat aceleași note, în condițiile în care Curtea de Apel a ajuns totuși la

concluzia că normele privind evaluarea profesională, cuprinse în regulamentul intern al universității și în legile specifice valorii profesionale, au fost respectate.

Însă, solicită să se observe că dispozitivul instanței de apel nu obligă apelantul să acorde alte note sau să ignore notele acordate în evaluarea profesională inițială.

Intimatul-reclamant, prin apărător, pune concluzii de respingere a apelului, ca nefondat.

Face o scurtă prezentare a situației de fapt, arătând că prin Decizia nr.961/14.II.2023 a Curții de Apel București, din Dosarul nr.7043/3/2021, a fost anulată fișa de evaluare cu privire la criteriile de evaluare nr.1 și nr.5 și obligată pârâta la emiterea unei noi fișe de evaluare pentru anul 2020. Cu alte cuvinte, susține că UNArte nu a fost obligată doar la refacerea procedurii de evaluare, ci la refacerea acestei proceduri având în vedere aspectele stabilite, cu titlu definitiv, în cuprinsul considerentelor.

Consideră astfel că noua evaluare și emiterea unei noi fișe de evaluare trebuiau realizate în temeiul dispozițiilor Legii nr.1/2011 a educației naționale, care se aplică prioritar și derogator, astfel cum a fost stabilit, cu autoritate de lucru judecat, prin considerentele deciziei din apel, și nu Legii nr.153/2017 și regulamentului intern al UNArte, cum a procedat, în mod nelegal, apelanta.

De asemenea, învederează că instanța de apel a mai stabilit că apelanta nu îl poate depuncta pe intimat la criteriile nr.1 și nr.5 pentru fapte care nu au fost constatate anterior ca reprezentând abateri disciplinare în cadrul unei proceduri de cercetare disciplinară și nici nu îl poate depuncta la criteriul nr.5 pentru fapta de a convoca o sedință a departamentului.

Or, solicită să se observe că, prin Fișa de evaluare nr.2, intimatul a fost depunctat, la criteriul nr.5, exact pentru aceleași motive invocate la depunctarea prin Fișa de evaluare nr.1, cu toate că, prin decizia sa, Curtea de Apel a explicat că exercitarea drepturilor constituționale, a drepturilor din Carta universitară și din Legea nr.199/2023 nu poate constitui motiv de depunctare. În condițiile în care apelanta a procedat exact contrar, consideră că, cu bună-știință a încălcat drepturile constituționale și academice ale intimatului, împrejurare care reprezintă încălcarea unor drepturi nepatrimoniale de natură a determina prejudiciu moral.

Apelanta-pârâtă, prin apărător, în replică, susține că instanța de apel nu a stabilit că Legea nr.153/2017 și regulamentul intern pe baza cărora s-a desfășurat evaluarea profesională nu sunt aplicabile, ci a făcut o serie de alegații legate de situația de fapt.

De asemenea, reiterează că instanța de apel, când a analizat notele acordate la criteriile nr.1 și nr.5, nu a făcut o judecată asupra caracterului justificat sau nu a dreptului UNArte de a acorda aceste note pornind de la faptele reclamantului, deși era cadrul legal potrivit, nu cel al sancționării disciplinare și nici al eticii universitare. Consideră că nu se poate face o judecată în afara acestei proceduri aplicabile și că angajatorul are facultatea să aplice și sancțiuni disciplinare sau etice, dacă consideră, dar are și dreptul să evalueze profesional fiecare angajat, potrivit acestor criterii.

Deci, față de faptul că acesta este cadrul legal, consideră că nu se poate spune angajatorului că nu are dreptul să aplice în evaluarea profesională criteriile prevăzute în Fișa de evaluare la nr.1 și nr.5, mai ales că ambele fapte imputate reclamantului se încadrează în aceste criterii, astfel: la criteriul nr.1, peste 3 luni de zile amânare în semnarea unor cursuri universitare fixate cu termene clare, iar, la criteriul nr.5, convocarea unei ședințe în șicanarea șefului de departament.

Mai subliniază că dispozitivul instanței de apel nu obligă UNArte să acorde alte note, astfel că refacerea evaluării UNArte s-a făcut strict în funcție de considerentele Curții, ținându-se cont de criticile instanței de apel privind desfășurarea procedurii prevăzută de regulament, doar că a menținut notele.

Intimatul-reclamant prin apărător, în replică, arată că decizia Curții de Apel București are autoritate de lucru judecat în ceea ce privește noua evaluare și emiterea unei noi fișe de evaluare, care trebuiau realizate în temeiul dispozițiilor Legii nr.1/2011 (pagina 31 Decizie CAB).

Curtea declară închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare asupra apelului formulat.

CURTEA,

Având nevoie de timp pentru a delibera, în conformitate cu prevederile art.396 alin.1 Cod procedură civilă, va amâna pronunțarea, astfel că,

DISPUNE,

Amână pronunțarea la data de 30.IV.2025.
Pronunțată în ședință publică, azi, 16.IV.2025.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Conform cu originalul
GREFIER

Dosar nr.33120/3/2023

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE
DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Î N C H E I E R E
Ședința publică din data de 30.IV.2025

Curtea, în aceeași compunere și pentru aceleași motive, în conformitate cu prevederile art.396 alin.1 Cod procedură civilă, va amâna pronunțarea, astfel că,

D I S P U N E,

Amână pronunțarea la data de 14.V.2025.
Pronunțată în ședință publică, azi, 30.IV.2025.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Conform cu originalul
GREFIER